

НОВЕ ЖИТТЯ

ОРГАН БРОВАРСЬКОГО МІСЬКОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ,
МІСЬКОЇ І РАЙОННОЇ РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Газета виходить з 17 квітня 1937 року

★ № 103 (7390) ★

П'ятниця, 3 липня 1987 року

★ Ціна 3 коп.

НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Москва. (ТАРС). 30 червня сесія Верховної Ради СРСР продовжила роботу. Напередодні на роздільних засіданнях Ради Союзу і Ради Національностей завершилися дебати в питанні про перебудову управління народним господарством на сучасному етапі економічного розвитку країни.

Депутати прийняли Закон СРСР про державне підприємство (об'єднання), який вводиться з 1 січня 1988 року, та інші акти.

Потім з доповіддю про проект Закону СРСР про всенародне обговорення важливих питань державного життя виступив член Політбюро ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР А. А. Громико.

Закріплення в чітких рамках Закону порядку всенародного обговорення важливих питань, підкреслив доповідач, створює міцні правові гарантії для участі громадян у підготовці державних рішень. При цьому виключається можливість будь-яких, прямих чи непрямих, обмежень прав громадян.

У проекті Закону говориться, що обговорення надзвичайно важливих документів зобов'язані організувати і забезпечити, насамперед, Ради народних депутатів. Необхідні умови для цього повинні створювати й інші державні органи, керівники підприємств, установ спільно з громадськими організаціями.

Рішення про всенародне обговорення вноситься Верховною Радою СРСР або її Президією з їх ініціативи або за пропозицією союзної республіки. Своєю думкою про його проведення можуть висловлювати постійні комісії Ради Союзу і Ради Національностей, Уряд СРСР, загальносоюзні органи громадських організацій, депутати. Дуже важливо, відзначається в доповіді, не перетворити всенародне обговорення законопроектів у формальну процедуру. Необхідно, щоб з проектами, які виносяться на обговорення, ознайомилися всі громадяни. Передбачається, що їх опублікування в центральних і республіканських газетах, у місцевій пресі. Засоби масової інформації зобов'язані

роз'яснити положення проектів законів, регулярно публікувати пропозиції і зауваження громадян, повідомляти населення про хід їх розгляду. Робота над пропозиціями і зауваженнями трудящих проводиться державними і громадськими органами на всіх рівнях, насамперед Радами народних депутатів.

Закон, який розглядається, вимагає, зокрема, виносити на обговорення населення плани комплексного економічного і соціального розвитку, бюджет, питання роботи підприємств, установ і організацій, пов'язаних з обслуговуванням населення.

Розроблений механізм дасть змогу максимально врахувати громадську думку, зробити його визначальним при підготовці законів, інших важливих державних рішень.

Після дебатів депутати прийняли Закон СРСР про всенародне обговорення важливих питань державного життя.

З доповіддю про проект Закону СРСР про порядок оскарження в суд неправомірних дій службових осіб, що ущемляють права громадян, виступив секретар ЦК КПРС, Голова комісії законодавчих передбачень Ради Союзу Г. П. Разумовський.

Всемірний захист прав людини, відзначив доповідач, — важлива ланка в ряду справжніх цінностей соціалістичного ладу, одна з головних політичних, моральних і правових вимог нашого суспільства. Однак досі в практиці допускаються серйозні відступи від правових норм, у тому числі при вирішенні питань, що зачіпають життєві інтереси трудящих. Не подолано ще проявів бюрократизму і тяганини, бездушного, казенного ставлення до людей, до задоволення їхніх законних вимог.

Доповідач охарактеризував основні положення проекту нового законодавчого акта, поданого на розгляд сесії. Зокрема, при визначенні порядку звернення громадянина в суд із скаргою на неправомірні дії службової особи, зазначається в проекті Закону, можуть бути оскаржені дії, здійснені службовими особами як

від свого імені, так і від імені органів, що їх вони представляють. Це надає право громадянам звертатися в суд по широкому колу питань. Встановлено короткий строк, протягом якого суд повинен розглянути скаргу, — десять днів. При цьому забезпечується принцип гласності судочинства.

Суди покликані в кожному конкретному випадку не тільки добиватися істини, визначати законність вимог громадянина, по всій справедливості оцінювати факти неправомірної поведінки службових осіб, а й встановлювати причини порушень, впливати в кінцевому підсумку на поліпшення всієї роботи з скаргами і заявами трудящих.

Проект закону розширює правову базу для дальшого зміцнення законності й правопорядку, посилення гарантій прав громадян.

Обговоривши проект, депутати прийняли Закон СРСР про порядок оскарження в суд неправомірних дій службових осіб, які ущемляють права громадян, і постанову Верховної Ради СРСР про введення його в дію з 1 січня 1988 року.

На запитання ряду депутатів щодо розвитку індивідуальної і кооперативної трудової діяльності, забезпечення населення продовольством, промисловістю — сільськогосподарською сировиною відповіли керівники відповідних центральних відомств.

Депутатам було повідомлено, що на адресу сесії надійшли тисячі листів і телеграм громадян. Вони містять длові пропозиції і побажання щодо обговорюваних на сесії питань. Багато які з них взяті до уваги при підготовці документів сесії. На ім'я сесії надійшли також прохання особистого характеру і скарги, які розглядаються у встановленому законом порядку.

По доповіді секретаря Президії Верховної Ради СРСР Т. М. Ментеша швілі депутати затвердили Укази Президії Верховної Ради СРСР і прийняли відповідні закони і постанови.

На цьому сесія закінчила роботу.

датково майже на 400 тисяч карбованців.

Високий результативності сприяв також перехід 22 із 25 бригад на єдиний наряд з урахуванням коефіцієнта трудової участі. Ініціатором цього почину стала дільниця, очолювана орденосцем Г. П. Бондаренком.

Г. ФЕДОРЕНКО.

Зведення

міського інформаційно-обчислювального центру держстатистики про хід заготівлі кормів у господарствах району на 29 червня 1987 року (Перша графа — скошено сіяних трав, друга — закладено сінажу, третя — заскритовано сіна. У процентах до плану).

«Жердівський»	91,0	175,1	—	«Заплавний»	62,1	124,2	22,5
«Гоголівський»	87,3	180,0	57,2	«Красенлівський»	61,3	102,5	3,3
«Русанівський»	75,3	121,0	2,3	«Авангард»	59,1	29,5	21,6
Птаходрадгосп				«Зоря»	53,7	134,5	—
«Семиполківський»	70,0	110,0	18,0	«Пухівський»	51,5	—	39,7
Імені Щорса	69,8	101,4	72,3	«Великодимерський»	47,3	134,0	5,3
«Бобринський»	67,1	56,2	29,3	«Плосківський»	36,3	91,8	15,5
ППЗ «Рудня»	66,7	100,0	44,6	Імені 60-річчя СРСР	34,2	168,2	27,5
Птаходрадгосп				Імені Кірова	29,7	44,2	1,4
«Богданівський»	63,5	146,7	30,6	«Літківський»	28,3	11,0	6,1
«Заворницький»	62,7	30,8	53,6	По району	55,2	90,1	22,4

КОРМИ НА ЗИМУ

НАШ КОМЕНТАР

Мабуть, немає в кормодобувників більш напруженої пори, ніж нинішня. В часі збіглося чимало невідкладних робіт. Треба заготовляти сіно, сінажу, трав'яне борошно, забезпечити збалансовану годівлю зеленими кормами, організувати зразковий догляд за лізнями й повторними кормовими культурами.

Цими днями підбито підсумки першого етапу кормозаготівель — більшість господарств перевиконала завдання. Серед них — радгоспи «Гоголівський», імені Щорса, «Русанівський», птаходрадгосп «Семиполківський» та інші. Радує кінцевий результат їхніх зусиль: спіраючись на деталі міцнішу кормову базу, тваринники із значним випередженням виконали піврічні плани продажу державі м'яса, молока, яєць.

Досвід минулих років, як і нинішнього, перекоонує: для досягнення успіху в цій відповідальній період кормозаготівель треба поєднати прогресивну організацію праці з передовою технологією. Щоб охопити весь комплекс робіт, у радгоспі «Русанівський» створили окремі спеціалізовані ланки. Доручили їм певні ділянки роботи, довели кон-

кретні завдання, забезпечили умови для їх виконання. Оплату праці механізаторів поставили в пряму залежність від кількості та якості заготовленого фуражу, строків виконання робіт. Такий підхід прискорив темпи, підвищилась якість кормів. У господарстві вже скошено сіяні трави на площі 850 гектарів, що становить 75,3 процента до плану, заготовлено понад 4500 тонн сінажу і 70 тонн сіна.

Добре організували заготівлю кормів у птаходрадгоспі «Семиполківський». Тут сформували колектив кормовиробників так, щоб він мав змогу виконувати весь обсяг робіт — від косовиці до закладання фуражу на зиму. Оплату праці механізаторів поставили в пряму залежність від кількості та якості заготовленого фуражу, строків виконання робіт. Такий підхід прискорив темпи, підвищилась якість кормів. У господарстві вже скошили трави на площі 1067 гектарів при плані 1525 гектарів. Трудівники припасли 2200 тонн сінажу і 270 тонн сіна, що становить відповідно 110 і 18 процентів до плану. За короткий строк тут запасли 390 тонн вітамінного трав'яно-

ного борошна, а до кінця сезону його надбають ще вдвічі більше. Підрядний колектив зацікавлений як у високій якості кормів, так і в тому, щоб перевиконати встановлену сезонну норму.

Чітка спеціалізація механізаторів на заготівлі кормів дала змогу в радгоспі «Жердівський» в стислі строки провести перший укіс багаторічних трав. Тут заготовили майже 4400 тонн сінажу, що становить 175 процентів до плану.

Доцільно пройшли після першого укосу, сприяють швидкому відростанню трав. Тож незабаром почнесться і другий укіс. На жаль, у радгоспах «Літківський», «Зоря», «Бобринський» відстають із заготівлею кормів на зиму. Техніка тут працює з перебоєм. Скошені трави переважають на полі, що затримує ріст другого укосу. Темпи кормозаготівель у цих господарствах значно нижчі, ніж були торік.

Обов'язок місцевих партійних, радянських і сільськогосподарських органів — встановити суворий контроль за роботами на луках і ділянках сіяних трав, не допустити найменшого прогалини часу з проведенням сіно-

ПРИЗНАЧЕННЯ

ПРОКУРОР МІСТА

Наказом прокурора УРСР від 29 червня 1987 року на посаду

прокурора міста Бровари призначено Миколу Васильовича Гарника замість Віктора Григоровича Кабанця, якого переведено на роботу в прокуратуру республіки.

М. В. Гарник, 1958 року народження, українець, освіта вища. Член КПРС з 1978 року. Після служби в прикордонних військах Радянської Армії з 1978 по 1982 рік навчався в Харківському юридичному інституті. Звідти як розподілом направлений помічником прокурора Броварського району. З 1986 року працював прокурором слідчого управління Київської обласної прокуратури.

Слова дотримують

Розгорнувши соціалістичне змагання за гідну зустріч 70-річчя Великого Жовтня, працівники цеху по виготовленню корпусних меблів міцно утримують першість в трудовому суперництві серед підрозділів вироб-

ничого деревообробного об'єднання.

Трудова перемога мебелівників сприяла тому, що підприємство в цілому перекирило плановий показник продуктивності праці на 1,6 процента, а в торговельну мережу відправлено продукції до-

НАШЕ соціалістичне суспільство переживає період піднесення. Таку оцінку дав першим крокам на шляху перебудови соціально-економічного розвитку червневий (1987 р.) Пленум ЦК КПРС. Але, як підкреслив Пленум, процес прищеплення потребує максимальної мобілізації всіх можливостей і резервів, самовіддачі кожного робітника, інженерно-технічного працівника і службовця. У зв'язку з цим незмірно зростає роль ідеологічної роботи, адже великомасштабні завдання, визначені XXVII з'їздом КПРС, можна здійснити лише за умови глибокого їх розуміння, усвідомлення правильності обраного курсу, цілеспрямованого пошуку можливостей поступального руху.

У зв'язку з цим на порядок денний виносяться таке важливе питання, як необхідність формування в людей справді комуністичного світогляду, готовності сповна проявити свої здібності. Здійснення цього в значній мірі залежить від усіх ідеологічних ланок. У тому числі й від лекційної пропаганди, потреба в перебудові якої ні в кого не викликає сумніву. В основу її має бути покладений харківський метод, суть якого полягає в тому, щоб партійні організації несли відповідальність за лекційну пропаганду, її планування, тематичну спрямованість, а організації товариства «Знання» готували б кадри лекторів, контролювали б виконання плану лекцій, їх якість.

Чого ж вдалося досягти в цьому плані міських

і первинним організаціям товариства «Знання»? Передусім слід сказати, що в трудових колективах лекційна робота стала набирати планового характеру. Дещо поліпшився якісний склад лекторських кадрів, створено своєрідний інститут громад-

вального характеру, проблемності.

І все ж на сьогодні процес перебудови в постановці лекційної пропаганди проходить надзвичайно повільно. Причин цьому є чимало. Головна з них — відсутність уваги з боку партійних організацій до

падку до випадку, а самі ідеологічні працівники таким станом справ аж ніяк не стурбовані. Тобто перебувають у стані летаргічного сну, а розбудити їх ніхто не поспішає.

Про яку цілеспрямованість лекційної пропаган-

молих кадрів. Досить сказати, що серед лекторів товариства «Знання» налічується лише 8 (1) членів ВЛКСМ, а серед лекторів міської ланки їх немає зовсім. Не залучаються до участі в лекційній пропаганді випускники обласної школи лектора, університету марксизму-ленінізму. Як не прикро, але таке становище не викликало занепокоєння у міського комітету ЛКСМУ.

Не можна обійти мовчанкою й такі недоліки, як погане використання в лекційній пропаганді передового досвіду. З року в рік долає колектив радгоспу «Плосківський» високі рубежі, але його досвід не стає надбанням інших колективів. Лектори недооцінюють значимості цієї справи.

Перелік цих проблем можна продовжувати, бо нагромадилося їх дійсно чимало. Настав час і партійним комітетам та бюро, і самим бійцям ідеологічного фронту лицем повернутися до лекційної пропаганди, бо суть перебудови в цьому плані передбачає координацію зусиль усіх заінтересованих сторін. Значимість цієї роботи зараз важко переоцінити, адже саме лектори товариства «Знання» разом з іншими ідеологічними працівниками покликані в період підготовки до 70-річчя Великого Жовтня довести до розуму й серця жителів Броварщини всю величаву завоювань Жовтня, мобілізувати їх на досягнення вагомих результатів на шляху прискорення соціально-економічного розвитку.

Н. ДУБРОВА,
лектор міському партії.

Для зміцнення правопорядку

У Гоголіві створено перший в сільській місцевості області опорний пункт охорони громадського порядку. Головою його затверджено директора середньої школи Костянтина Сергійовича Шевцова. До її складу увійшли представники партійних, радянських, комсомольських і профспілкових організацій, адміністративна комісія, інші організації, діяльність яких пов'язана з охороною громадського порядку.

З роботою цього опорного пункту мали змогу ознайомитись учасники республіканської наради по охороні громадського порядку, яка відбулася нещодавно у Києві. Разом із заступником міністра внутрішніх справ республіки В. О. Войцехівським відповідальні працівники обласних управлінь міністерства внутрішніх справ УРСР вели мову про причини виникнення правопорушень, боротьбу з'яницями, самогубствами, хуліганствами тощо.

Про охорону громадського порядку в селі розповів старший дільничний інспектор райвідділу внутрішніх справ майор мліції В. М. Шкуренко. Його доповнив голова виконкому Гоголівської сільської Ради народних депутатів І. Г. Чичиркоза.

Потім учасники наради побували у Броварському міському відділі внутрішніх справ. Тут вони ознайомились з роботою пунктів по охороні громадського порядку.

А. ФЕДОРЕНКО.

ІДЕОЛОГІЧНА РОБОТА: ПРОБЛЕМИ, ДОСВІД, ІНІЦІАТИВА

ЯК РОЗБУДИТИ ЛЕКТОРА

ських організаторів проведення лекцій. Усе це позитивно позначилося на тематичній спрямованості лекційної пропаганди на місцях. Помітно підвищився її рівень у первинних організаціях товариства на заводах порошкової металургії імені 60-річчя Радянської України, алюмінієвих будівельних конструкцій, пластмас, в радгоспах «Бобринський», «Гоголівський». А первинна організація товариства «Знання» радгоспу - комбінату «Калитянський» імені 50-річчя СРСР стала переможцем республіканського конкурсу на кращу постановку лекційної пропаганди. Складників успіху є чимало. Але чи не найголовнішу роль відіграє той фактор, що партійні комітети й бюро цілеспрямовано працюють над вихованням лекторських кадрів, допомагають їм повністю розкрити свої можливості, дбають про розширення тематики лекцій, підвищення їх пізна-

турбот ідеологічних активістів. Окремі з них роками не цікавляться станом справ у первинних організаціях товариства. Нерідко навіть партійні працівники зі стажем не можуть сказати, які функції покладені на партком чи партбюро, а які на товариство «Знання». Ці та інші недоліки характерні для партійних організацій радгоспів «Пухівський», «Літківський», імені Цюраса, «Русанівський», птахорадгоспу «Семиполківський».

Не відчуваючи з боку партійних ватажків ні контролю, ні допомоги, ні підтримки, фактично самотусулися від керівництва організаціями товариства голови лекторських колективів заводу «Торгмаш» Т. М. Новальова, радгоспу «Плосківський» — П. Г. Ігнатенко, птахорадгоспу «Семиполківський» — В. А. Москвич та інші. Не дивно, що збори лекторів і засідання бюро організації проходять тут від ви-

ди може йти мова, коли окремі партійні організації навіть не представили в міському партії плани графіки читання лекцій? От і виходить: прийхав лектор з Броварів чи Києва, на швидку зібраний на виробничій ділянці групу людей і прочитав лекцію. А те, чи цікаво це було для людей, яку вони взяли для себе користь із лекції, нікого не цікавить. А в більшості випадків взагалі йдуть утворенням шляхом: просто не запрошують лекторів вищої ланки, мотивуючи це складністю зібрати людей. У цьому році, наприклад, зовсім не читали лекцій члени товариства «Знання» в колективах управління виробничо-технічного забезпечення й комплектації, Літківської фабрики художніх виробів імені Т. Г. Шевченка, радгоспів «Заплавний», «Пухівський» та багатьох інших.

Турбує міському партії й проблема залучення до лекторської діяльності

НА ТЕРЕЗАХ СПРАВЕДЛИВОСТІ

ПЕРЕБУДОВА: ШЛЯХИ, ПРОБЛЕМИ

І ось він настав, цей вирішальний, хвилюючий момент. Депутати Руднянської сільської Ради народних депутатів, які прийшли на першу організаційну сесію XX скликання, один за одним заходили в кабінети з виборчими бюлетенями в руках. Там вони повинні були викреслити два прізвища з трьох і опустити бюлетень у виборчу урну. Розпочалося таємне голосування по обранню голови виконкому сільської Ради. З переконалістю можна твердити: вибори були пройняті духом сучасності. У повному розумінні цього слова демократія набувала реально-го втілення. Адже депутатам було запропоновано три кандидатури...

Віктор Іванович Радченко — голова виконкому Руднянської сільської Ради народних депутатів минулого скликання, а тепер — один з трьох кандидатів на цю посаду — помітно хвилювався. Він готовий був говорити на які завгодно теми, тільки не про сьогоднішній момент. Доки через кабінети повз виборчу урну проходили всі сорок депутатів, нещодавно обраних до місцевого органу народо-владдя, у Віктора Івановича вистачило, напевно, часу на аналіз своєї роботи в минулих скликаннях. Плюс народним обранцям і собі! Він міг би виставити за те, що держплемтахо завод «Рудня», очолюваний членом виконкому В. В. Фроловим, успішно виконав завдання першого року дванадцятиріччя. Знач-

на заслуга сільських трудівників, депутатів, які працюють на підприємстві, в тому, що за шість місяців нинішнього року продали державі майже 12 мільйонів 100 тисяч штук яєць. Це на 380 тисяч більше порівняно з відповідним періодом минулого року. Значно перекрыто плани по м'ясу, надоях на кожну корову.

Помітний внесок у виконання завдань, накреслених Продовольчою програмою, зробили й жителі села. У середньому від кожної корови торік вони продали державі майже 2000 кілограмів молока, кожен двір реалізував по 65 кілограмів м'яса, виконано плани продажу інших видів сільськогосподарської продукції. Немало зроблено і для активізації народних обранців, вирішення питань соціально-культурного характеру.

Все це, так би мовити, можна поставити на шальку символічних терезів справедливості зі знаком «плюс». А от на другу — зі знаком «мінус»? Сюди можна занести, передусім, невміння, а скоріше небажання всього виконкому доводити окремі справи до кінця. Зокрема, це стосується наказів виборців. Окремі з них — благоустрою села, ремонту доріг та об'єктів соціально-культобути інакше, ніж «ночучими», не навезш. З року в рік їх записують, переписують, а «віз» залишається на місці. Маловідчутна допомога виконкому цього року в таких питаннях, як кормозаготівля. Адже на

сьогодні для потреб племптахо радгоспу майже немає сіна, та й трав'яного борошна заготовлено у три рази менше порівняно з відповідним періодом минулого року.

Отже, коли підійшов час підрахунку голосів, В. І. Радченко знав, що за нього проголосують далеко не всі. Все буде враховано, зважено на терезах справедливості. Так воно і вийшло. З 40 депутатів 23 проголосувало «за», 17 — «проти». За другого кандидата — Д. Ф. Литвиненка: 16 — «за», «проти» — 24. Третього імені я свідомо не називаю, оскільки він одержав лише один голос «за».

В. І. Радченко — тепер вже новообраний голова виконкому — у доповіді, з якою виступив перед депутатами, конкретно зупинився на позитивних моментах, проблемах, над якими слід працювати виконкому сільської Ради народних депутатів. Доповненням до його слів стали виступи народних обранців В. Ф. Діденка, С. В. Карабут, В. Д. Мороза, В. Ф. Максимця та інших.

На цьому, напевно, можна було б і завершити розповідь про першу організаційну сесію Руднянської сільської Ради XX скликання, якби не один нюанс, про який ніхто не згадував на сесії, проте реальність його від цього не зникла. І стосується він передусім взаємодій двох керівників: голови виконкому сільської Ради В. І. Радченка та директора племптахо заводу «Рудня»

В. В. Фролова. Ні для кого не секрет, що суперечки між ними по справах далеко не першорядних інколи доходять до абсурдності. А як відомо, коли на перший план виступають амбіції, на задній план відступає справа. В той же час обидва забувають, що живуть не на безлюдному острові, а серед людей, які, не знаючи детально справ, так чи інакше помічають незгоди і стають на бік одного чи другого. Це частково дало про себе знати і при виборах голови виконкому. Бо одним подобається, припустимо, напористість В. І. Радченка, інші віддають перевагу твердій позиції неуступок В. В. Фролова. Осуть тут би і повинен сказати своє слово партком птахо заводу, очолюваний В. Ф. Максимцем. Адже обидва — члени виконкому, входять до складу парткому. Кожен з них на своєму місці зарекомендував себе енергійним, діловим керівником. І неперозуміння, що виникають іноді, можна пояснити однією причиною — небажанням партійної організації дати принципову оцінку обом комуністам. Щоб енергію свою вони використовували на користь справи, а не для «ламання списів».

А по суті ця перша сесія — пересторога обом: не слід ставити власні амбіції вище суспільних інтересів. І пам'ятати, що будь-які суперечки повинні гаснути там, де мова йде про загальну користь для справи.

В. ТУГЛУК.

КРАЩЕ СЕЛО, БАГАТШИМ СТАЄ КОЛГОСП

Вінницька область. П'ятнадцять років тому трудівники колгоспу імені Жданова Шаргородського району своїм головою обрали комсомольського ватажка сільської молоді Олену Іванівну Подолянину, оцінивши в молодому зоотехнікові її організаторські здібності, діловитість і наполегливість. Для неї ж це довіль'я односельчан обернулось, мабуть, більшою мірою турботами, ніж задоволенням. Адже господарство чимале, проблем не злічити. Керувати вчлалась «на ходу», радячись з людьми, виникаючи в їх потреби, використовуючи їх досвід.

Минали роки. Життя в селах колгоспу зримо оновилось. На будівництві господарських і соціально-

культурних об'єктів за цей час було витрачено понад 10 мільйонів карбованців. Споруджено новий комплекс по відгодівлі тварин, майстерні, гаражі та інші будівлі.

Олена Іванівна — член Президії Всесоюзної Ради колгоспників, член Комітету радянських жінок, депутат обласної і сільської Рад народних депутатів, член обласного і районного комітетів партії. Вона нагороджена орденами Леніна і Трудового Червоного Прапора.

Чимало успіхів у голови, високий авторитет. Але багато ще складних, нерозв'язаних справ. І над ними разом з великим колективом колгоспників працює Олена Іванівна Подолянина.

На знімках: з тривогою спостерігає за озимими Олена Іванівна, Морозна зима, запізнела весна позначилися на розвитку рослин; О. І. Подолянину цікавиться будівництвом кооперативних садів.

Фото О. Гордієвича, (Фотохроніка РТАУ).

НОВАТОР

Застосовуємо нову технологію

Щорічно виробничі підрозділи тресту «Теплиця-техмонтаж» споруджують близько ста теплиць скляних і плівкових теплиць. Монтаж їх фундаментів є одним з найбільш трудомістких процесів. Так, згідно з традиційною технологією, спочатку треба вирити шурфи ямобурами, потім улаштувати фундаментні стовпчики з використанням спеціальних кондукторів, закріплених при допомозі бетонування. Врешті-решт фундаменти знову засипають ґрунтом. Такий технологічний ланцюг має істотні недоліки. Головним чином, через наявність важкої, непродуктивної ручної праці.

Спеціалісти тресту спільно з працівниками спеціалізованого інституту «Діпронісільпром» запропонували і впровадили нову технологію монтажу фундаментів теплиць. Суть її полягає в статистичному занурюванні мікропальних фундаментів спеціальної конструкції в непорушний масив ґрунту. Несуча спроможність їх забезпечується ядром ущільнення, що створилося в процесі утискування. Для цього на серійному бульдозері ДЗ-110 А змонтовано палеутискувальну установку 5М95. Її було застосовано на будівництві фундаментів плівкових теплиць в радгосп-комбінаті «Тепличний». Впровадження нової технології дозволяє підвищити продуктивність праці в 1,5 раза, знизити вартість будівельно-монтажних робіт нульового циклу на 30 процентів, поліпшити умови праці і культуру виробництва.

А з метою зміцнення слабких і руйнування щільних ґрунтів головний інженер тресту П. Ф. Іваненко та завідувач лабораторією спеціалізованого інституту «Діпронісільпром» В. М. Нестеренко запропонували спеціальне навісне обладнання на установках 5М95. Цю розробку захищено авторським свідоцтвом на винахід.

В. ЧЕПУРНИЙ,

старший інженер відділу нової техніки тресту «Теплицятехмонтаж».
На фото: монтаж фундаментів теплиць палеутискувальною установкою 5М95 в радгосп-комбінаті «Тепличний».

Фото Б. УДОВИЧЕНКА.

На допомогу будівельникам

На сільських, будівельних майданчиках нашого району і області добре зарекомендувала себе землерийна щільнорозрізна машина БТ-150. Через те, що тут застосовано ланцюгове та дискофрезерне устаткування та бульдозерний відвал, вона всесезонна, багаторічна.

БТ-150 можна використовувати для нарізання щільної мерзлого, в'язких ґрунтах, асфальтових покриттях для прокладання інженерних мереж: водопроводу, каналізації, газу. Землерийна машина характеризується мобільністю, універсальністю, простотою переобладнання, змінного рідучого устаткування. Продуктивність її 42 кілометри траншей, а економічна ефективність застосування — 31 тисяча карбованців на рік.

Зразок щільнорозрізної машини представлений на демонстраційному майданчику павільйону «Будівельні і шляхові машини».

М. ПОПКОВ,
інженер Укргробуду.

НАСІЛЬКИ потрібним і своєчасним виявився порядок денний червневого Пленуму ЦК КПРС, відносно на прикладі нашого колективу. «Більше соціалізму, більше демократії» — ці слова не можна не сприйняти без поправок на час — час перебудови і прискорення, нових, загальнозначимих перемін в кожній долі і у всьому нашому суспільстві.

Почну з того, що партійне бюро ПМК-5 тресту «Київспецсільгоспмонтаж» з власної ініціативи, без вказівок «зверху», запропонувало будівельникам перейти на колективний підряд з 1 липня ц. р. Слід зауважити, що колектив практично був готовий до цього. Одразу ж проголосували за нововведення авторитетні бригадири, комуністи В. С. Павлов та А. В. Сафонов, О. Г. Склярів, слюсар-монтажник В. С. Овєснєв та інші. Їх підтримали всі товариші.

Енергійно, в короткі строки було проведено різноманітні перетворення як з ініціативи адмініст-

МАЙЖЕ рік тому ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про заходи щодо дальшого розвитку образотворчого мистецтва і підвищення його ролі в комуністичному вихованні трудящих». У важливому партійному документі вказується на необхідність зміцнення зв'язків образотворчого мистецтва і архітектури з практикою комуністичного будівництва, посилення їх ролі у збагаченні соціалістичного способу життя, формуванні здорових потреб і естетичних смаків. Ця вимога стала для нас, митців, по суті основою і цілеспрямовуючою при перебудові своєї роботи.

Взявши її за критерій оцінки наших здобутків і проблем, вже нині можна твердити, що молодий спе-

Одним з основних важелів перебудови і введення промисловості на рейки інтенсифікації є прискорення науково-технічного прогресу. Важливу роль у цій справі повинні відіграти і раціоналізатори та винахідники. Тобто ті, хто безпосередньо трудиться в сфері матеріального виробництва, кому найкраще видно його насущні потреби і проблеми. Ця вимога сьогодення відома, звичайно, всім. І не тільки відома, нині можна з певністю твердити, що інженерно-технічні працівники, робітники заводу порошкової металургії імені 60-річчя Радянської України, які приривтали себе науково-технічній творчості, наполегливо втілюють її в повсякденні реальні справи.

Вже на початку року вони вирішили порушити усталені традиції і взяти на себе ношу, яку б раніше вважали непосильною. Тобто реально оцінивши зроблене, свої потенціальні можливості, переглянули і прийняли значно вищі соціалістичні зобов'язання, ніж намічали раніше. Вони дали слово план двох років дванадцятиріччю по раціоналізаторській роботі завершити до 70-річчя

рації — атестація робочих місць, так і запропоновані робітниками перевибори начальників дільниць. При цьому не обійшлося і без несподіванок. Так, більшістю голосів, на посаді начальника дільниці затвердили безпартійного В. А. Галатенка замість ветерана, комуніста В. М. Берегя, на рахунок якого чимало добрих справ. Чому ж так сталося? Пояснили це тим, що Володимир Антонович давно став неформальним лідером у колективі, завоював авторитет і як людина, і як спеціаліст. А Василь Михайлович використовує дещо застарілі методи і підходи до людей, не завжди рахується з їх думкою.

Звичайно, ми усвідомлюємо: зроблено лише початок у великій і напруженій боротьбі за вагоміші результати нашої праці. І хоча план першого півріччя перекрито на 9 тисяч карбованців, цілком можливо, що надалі будуть «збої». І не завжди з нашої вини. Як відомо, успіх суб'єктивної організації багато в чому

ціаліст Броварської майстерні Київського обласного виробничого художньо-оформлювального комбінату комсомолка Людмила Рубінська іде в ногу з часом. Закінчивши художній вуз і приступивши до роботи в майстерні комбінату, вона за корот-

варисльбуд». Людмила компоує сюжети, що органічно вписуються в інтер'єр як мистецький твір. При цьому вона прагне уникати буквалізму в образах. Так, для кафе-буфету призначено сюжети, що відповідають його функції і водночас

ти, молода художниця активно звертається до народної скарбниці, з якої черпає образи своїх творів, вчиться працювати в мистецтві, віддаючи їй належну шану. Так створено архітектурно-пейзажні композиції з тематикою, що відображає істо-

КРОКИ ЗРОСТАННЯ МИТЦЯ

кий час засвідчила належний ідейно-художній рівень творчого доробку, успішно справляється з плановими завданнями, виконуючи їх на 130 і більше процентів.

Одна з технік, яку обрала художниця, — живопис, не пов'язаний з архітектурою. Він виконується на плитах ДСП, що потім монтується на стінах згідно з проектом. Зроблений в м'яких, приглушених тонах, живопис Людмили Рубінської створює заминок і рівновагу, викликає необхідний психологічний настрій.

Оформлюючи інтер'єри гуртожитку тресту «Бро-

символізують галузь, яку обслуговують працівники тресту. В натюрморти введено атрибутику сільськогосподарства, а не будівельників. За подібним принципом створено композиції для холу гуртожитку. Тематика, присвячена науці, освіті, мистецтву, відтворена в простих доступних розумінню образах-символах, які ніби підкреслюють, що це молодіжний гуртожиток.

Постійно удосконалюючи своє мистецтво, весь час шукаючи нові сюже-

ричне минуле українського народу і його сьогодення.

Оригінальність творчих пошуків Людмили Рубінської помічено на художньо-експертній раді комбінату. Один з центральних сюжетів експозиції холу рекомендовано на республіканський конкурс наукової агітації, політичного плаката, оформлювального мистецтва, присвяченого 70-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Д. ОБУХОВ,

завідуючий методкабінетом обласного виробничого художньо-оформлювального комбінату.

ВКЛАД УМІЛЬЦІВ

Розкриті заготовки виготовлення деталей деревообробники роблять верстатами Ц-6-2 з використанням твердоплавних напайок.

Через те, що один бік ламінованих плит пофарбований, пили дупляться, і їх доводиться щогодини заточувати. Це, в свою чергу, веде до швидкого зносу твердоплавних напайок і частих зупинок верстата для заміни інструменту. В результаті цього чимало заготовок іде в брак.

Вболівачи за виробництво, раціоналізатори деревообробного комбінату на чолі з слюсарем А. Ф. Мигріним виготовили вкладиш з фанери, а на вифрезерованому пазі встановили дві підпорні планки з дюралюмінію.

Тепер при заміні інструменту планки підводять максимально до плити. Щоб в процесі роботи вкладиш не зміщувався, в торці установки встановлюється гвинт.

Про полегшення трудомістких операцій на розкрій пластика, фанери, деревостружкової плити тут подбав робітник Б. О. Корнійко разом із товаришем по цеху. Вони на передніх опорах каретки вмонтували два ролик. Тепер матеріал, укладений на них, легко переміщується на стіл каретки. Так умільці з деревообробного комбінату вносять і свій вклад в удосконалення виробництва. Однак слід сказати, що робота раціоналізаторів та винахідників деревообробного комбінату потребує значного поліпшення.

Цей потенціал підвищення продуктивності праці використовується тут далеко не в повній мірі. Більше уваги присвячено науково-технічному прогресу слід приділяти і інженерній службі підприємства.

В. ПРИЩЕПА,

завідуючий міським кабінетом науково-технічної інформації.

ЗАДУМ СТАЄ РЕАЛЬНОСТЮ

достоювано. З поданих 193 раціоналізацій 145 впроваджено у виробництво. Одержано економічний ефект 1 мільйон 200 тисяч карбованців при плані 720 тисяч карбованців. При цьому слід підкреслити, що шлях винаходів і пропозицій від задуму до запровадження скоротився вдвічі.

Натхненна праця кращих належно відзначена. Так, за підсумками обласного соціалістичного змагання його переможця інженер-технолог цеху товарів народного споживання Г. І. Петрусь був удостоєний звання «Відмінник раціоналізації і винахідництва». Кращим раціоналізатором-винахідником чорної металургії визнано О. М. Кри-

ка та інших.

Активізація технічної творчості підпорядковані і відіграють свою позитивну роль конкурси, огляди, змагання за звання «Кращий цех, відділ і завод по раціоналізації і винахідництву». Сприяє розвитку творчих пошуків на виробництві моральне та матеріальне стимулювання кращих. Свою частку у вирішенні назрілих питань сьогодення вносить заводське бюро раціоналізації та винаходів під керівництвом Т. А. Ткаченко. Воно по суті є центром і банком інформації та організації винахідницької й раціоналізаторської роботи.

Г. БУЛЬВІНСЬКИЙ,
наш громадський кореспондент.

залежить від вчасного надання фронту робіт генплану. Сьогодні ми не впевнені, що заланцювані на III квартал пуско-ві об'єкти зробимо «малою кров'ю». Судить самі. Два корівники з молочнодоїльним блоком на 200 го-

лічного обладнання. Тут якраз і доречно згадати про кардинальну реформу управління матеріально-технічним забезпеченням, на якій наголошував у своїй доповіді на Пленумі М. С. Горбачов. Мало виховати у людей під-

ПРОСТІР ІНІЦІАТИВИ

лів кожний у «Зорі» та «Жердівському» ще не готові під монтаж обладнання в вини ПМК-8 тресту «Броварисльбуд». Так само і ПМК-24 цього ж тресту стримує нас на спорудженні кормоцеху у Семиполках та реконструкції ферми з родильним відділенням на 400 голів у радгоспі «Красилівський». В той же час спокійні ми за долю інших новобудов, зокрема бази ГСКТБ мийного обладнання.

Викликає тривогу і затримка з постачанням матеріалів: труб сталевих різного діаметра, техноло-

вищене почуття відповідальності за найвищі кінцеві результати, треба створити для них «таке найсприятливіше економічне середовище», щоб госпрозрахункова діяльність колективу була справді ефективною. Звідси і одержимо той (цитую) «могутній стимул для вияву ініціативи, самостійності, енергії і кмітливості трудящих». Тобто, власне, рушійної сили прискорення перебудови.

Н. ТКАЧЕНКО,
секретар парторганізації ПМК-5 тресту «Київспецсільгоспмонтаж»

ДВАДЦЯТИЙ ВИПУСК

Відбувся двадцятий післявоєнний випуск Пухівської середньої школи. Середньою школою стала після того, як було побудоване нове приміщення на честь 50-річчя Великого Жовтня, про що свідчить меморіальна дошка на стіні.

У передвоєнні роки відбувся один випуск десятого класу, другий пройшов в різні дні 1941 року. Тодішні випускники пішли на фронт захищати рідну Вітчизну. Багато з них загинуло, а ті, хто повернувся, були відзначені орденами і медалями за проявлену мужність в боротьбі з ворогом. Випускник 1941 року Степан Федорович Микал був удостоєний звання Героя Радянського Союзу.

Відступаючи, фашисти спалили школу. Довгі роки Пухівська восьмирічка працювала в пристосованих приміщеннях, аж поки не збудували нову школу, яка знову стала середньою. Учні багато попрацювали над впорядкуванням подвір'я, були висаджені фруктові і декоративні дерева. Тепер вона утопає в зелені.

Ось в один з таких теплих червневих вечорів тут знову зазвучали мелодії «Шкільного вальсу».

На урочистий випускний вечір десятикласників прибули вчителі, батьки, представники організації села, численні гості.

З промовою до випускників і присутніх звернувся директор школи Л. Ф. Москаленко. Вона вручила їм атестати про середню освіту, а учні-дев'ятикласники пов'язали червоні стрічки з написом «Випускник-87» і подарували квіти. Частині випускників були вручені похвальні грамоти за особливі успіхи з окремих предметів, а також за активну участь в громадсько корисній роботі. Потім виступили гості, батьки, зокрема вчителька Броварської школи О. Ф. Покидько, яка закінчила Пухівську школу, представник райвно О. К. Яременко, голова Пухівської сільської Ради народних депутатів Д. А. Різанинко, а також матері випускників Н. П. Мухамедярова, Л. С. Коваль, Г. А. Марченко, класний керівник випускового класу А. С. Ягода.

Від імені випускників В. Мухамедяров, І. Коваль, Я. Геращенко запевнили, що вони з честю нести будуть традиції своєї школи, віддадуть всі сили для розквіту рідної Батьківщини.

Урочиста частина підходить до закінчення. По вишитому українським орнаментом рушнику, що символізує дорогу в щасливе майбутнє, простеленому матерями, під урочисті оплески присутніх виходять випускники. Довго з шкільного двору було чути музику, де танцювали і співали випускники, батьки, всі присутні, які ніби помолодшали біля стін рідної школи.

Д. ПИСАРЕНКО
с. Пухівка.

НАШ ШАХОВИЙ КЛУБ

Тренувальний конкурс

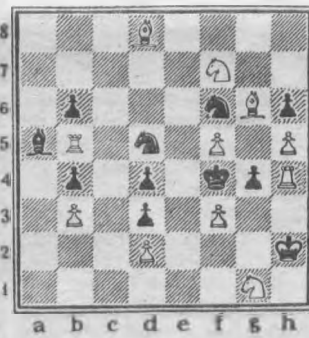
П'ятий тур

Сьогодні заключні завдання з розділу двоходового жанру — білі починають і дають мат за два ходи. Правильне рішення кожної задачі дає по два очка, за помічені хиби (нерозв'язаність, неможливість позиції, побічне рішення або дуаль) — додаткові бали.

Вказувати слід лише наступний хід розв'язання. Останній термін надсилання відповідей — тиждень з дня виходу цього номера газети (за поштовим штемпелем). Розв'язання кожної двоходовки надсилайте окремою карткою або листом з обов'язковою позначкою «Шахи. 5-й тур».

Чекаємо відповідей і зичимо успіху!

ЖЮРИ КОНКУРСУ.

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

27—29 червня в Білій Церкві пройшли змагання з рятувального багатоборства на кубок Київщини серед команд Товариства рятування на воді. В програму змагань входило плавання на 200-метрівці з перешкодами, подача рятувального круга, веслування на човні на дистанції 150 метрів з підйомом потопаючого, транспортування потопаючого на 50 метрів.

Відразу після старту

Змагаються рятувальники

розгорнулася напружена боротьба. Команда нашого міста в складі Ю. Шаповалова, З. Денисенко та В. Мелешка включилась в боротьбу за головний приз.

Спочатку лідерство захопила команда Борисполя. Але другий день змагань не залишив сумнівів у тому, що броварчани будуть першими. Набравши в загальнокомандному

залку 1925 очок, вони завоювали перехідний кубок Київської обласної ради Товариства рятування на воді. В індивідуальному залку серед чоловіків перше місце посів Ю. Шаповалов. У змаганні серед жінок перемогла З. Денисенко. В. Мелешко — на четвертому місці.

Переможці і призери нагороджені грамотами

облради Товариства рятування на воді жетонами і пам'ятними призами. З 15 по 20 липня команда нашого міста візьме участь у змаганнях на першість УРСР по рятувальному багатоборству. Побажаємо їй успіху.

А. САФРОНОВ,
голова міськради Товариства рятування на воді.

СКЛАДНИЙ ЧАС СТАНОВЛЕННЯ

Ще півтора року тому ніхто в тресті «Броварипромжитлобуд» не міг сказати з упевненістю, що у нас буде футбольна команда. Ми тоді не мали ні найменшого уявлення, як її організувати, де дістати форму, тренуватися.

Тепер, коли команда грає у першій підгрупі на першість міста, коли вона здобула кубок міста, постає запитання: завдяки чому ми подолали стільки проблем і за такий короткий строк? Думаю, що перш за все завдяки волі і наполегливості самих футболістів. Важко підрахувати, скільки разів во-

ни зверталися в комітет комсомолу, у профспілкового комітету, до заступника керуючого трестом. Комітет комсомолу завжди намагався йти назустріч команді, допомагав, як тільки міг.

Найбільш радує, що «Будівельник» — наш перший живий і активний паросток здорового способу життя, що він гуртує навколо себе людей. Справжніми ентузіастами своєї справи стали Віктор Анішко, Григорій Бабич, Валерій Сачко, Олександр Басараб, Микола Ярошук, Борис Калініченко, Віктор та Микола Ковальчуки, Юрій

Охман, Василь Коровченко та багато інших гравців.

Однак в команді останнім часом з'явилося немало проблем. Швидкий зліт «Будівельника» спричинив до деякої самозаспокоєності наших хлопців. Цілу зиму вони наполегливо тренувалися по кілька разів на тиждень, розуміючи, що виступати в першій підгрупі — справа не з легких. А ось коли взяли кубок міста, тренування набули випадкового характеру. До почуття самоповаги почало вкрадатися дещо зверхнє ставлення до суперників. І хоча подібні настрої лише намі-

тилися, все-таки не хочу про них змовчати, бо вони — симптом безкультур'я і розладу. Говорю про них саме тепер, коли мікроклімат у команді досить здоровий, надіючись, що у ній завжди перемагатиме взаємоповага, воля до впертої боротьби за командну перемогу.

Хочеться, щоб «Будівельник» як прапор проніс через усі змагання, де б він не виступав, принцип, знайомий ще в древньому Римі: де згода, там перемога.

В. ПОНОМАР,
секретар комітету комсомолу тресту «Броварипромжитлобуд».

Подружки.

Фотоетюд С. Майстра.

Редактор
А. ВОЛОШИНЕНКО.

ДОВІДКОВИЙ ВІДДІЛ

Райспоживспілці ТЕРМІНОВО ПОТРІБНІ НА РОБОТУ:

- комірник на базу,
- учні обвальників м'яса у ковбасний цех,
- муляри, монтажники, плиточники, а також комплексна бригада по ремонту магазинів в селах району.

За довідками звертатися на адресу: Бровари, вул. Київська, 149, райспоживспілка, відділ кадрів.

І РЕМОНТ, І ОНОВЛЕННЯ

У вас, мабуть, є взуття, з яким не хочеться розлучатися, але... У одній парі трохи протерлась підощва і верх, у другій — став незручний каблук. Як подовжити час туфлям, чоботям, босоніжкам? Звертайтеся у майстерні фабрики

РАЙПОБУТКОМБІНАТУ НА ПОСТІЙНУ ТА ТИМЧАСОВУ РОБОТУ потрібні:

маляри для ремонту виробничих приміщень, досвідчений головний бухгалтер (на постійну роботу).

Звертатися за адресою: Бровари, вул. 50 років ВЛКСМ, 7. Тел.: 5-30-69, відділ кадрів.

«Ремвзуття», які розташовані в Броварах і районі за такими адресами.

Бровари: вулиці — Гагаріна, 12; Гагаріна, 17; Енгельса, 2; Горького, 3; Кутузова, 10; Кірова, 5; Київська, 146; Пушкінська, 3; а також на заводі порошкової металургії імені 60-річчя СРСР. У селах: Плоскому, Великій Димерці, Шевченковому, Семиполках, Гоголеві, Требухові, Русанові, Літках, селищі Калиті.

У майстернях вашому взуттю замінять нестійкий каблук, поставлять нову шкіряну, гумову чи поліуретанову підощву, зроблять перетяжку, поставлять «блискавки» тощо.

Нагадаємо, що ремонт зимового взуття до 1 вересня виконується зі знижкою до 20 процентів від загальної суми згідно з прейскурантом.

Шановні товариші! Не забувайте, що своєчасний ремонт взуття збереже його зовнішній вигляд і подовжить строк служіння.

Райпобуткомбінат приймає від населення замовлення на прокат будинків на базі відпочинку у Літках. Вартість путівки — 95—130 карбованців.

Звертатися на адресу: Бровари, вул. Гагаріна, 26, будинок побуту «Ювілейний», пункт прокату. Тел. 522-61.

Молокозаводу
на постійну роботу

ПОТРІБНІ:

- електрик,
- слюсарі,
- робітники у виробничий цех,

Звертатися за адресою: Бровари, вул. Боженка, 5, молокозавод.

Педагогічний колектив середньої школи № 8 висловлює глибоке співчуття вчительці **КИЯШУК Е. І.** з приводу смерті її батька.

Адміністрація, партійна, профспілкова організація ПДВП-2 тресту «Центрелеватормилінб у д» висловлюють щире співчуття старшому бухгалтеру **КОБИЛОЧНИЙ Н. М.** з приводу тяжкої втрати — смерті її матері.

«НОВАЯ ЖИЗНЬ» — орган Броварського городського комітету Комуністической партії України, городського і районного Советов народних депутатів Київської області. (На українському мові).
Редактор **А. ВОЛОШИНЕНКО.**
Газета виходить з 17 апреля 1937 года.
Дні вихода: вівторок, середа, п'ятниця, суббота.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 255020, Київська область, м. Бровари, вул. Київська, 154.
Телефони: редактора — 4-03-76; відділу партійного життя — 4-04-61; відповідального секретаря, відділу сільського господарства — 4-02-92; кореспондента місцевого радіомовлення — 5-13-91; заступника редактора, відділів промисловості, дестів і масової роботи — 4-04-81.

Індекс 61285.
Друк офсетний. Обсяг 1 друкований аркуш. Тираж 14.540 примірників.
Замовлення № 2992